

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

ความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สรารวุธ เทพรักษ์

สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-mail: Sarawut.tpr1@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และเปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 400 คน การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane) ได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นแบบบังเอิญ (accidental sampling) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1.คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และ 2.คำถามเกี่ยวกับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อความตื่นตัวทางการเมือง โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ t-test ในการเปรียบเทียบความแตกต่างที่มีตัวแปร 2 ตัวแปร และใช้สถิติ One-way ANOVA ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป และการเปรียบเทียบ ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการเชฟเฟ (Scheffe's post hoc comparison)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับความตื่นตัวทางการเมืองในภาพรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีความตื่นตัวทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ด้านที่สูงที่สุด คือ ด้านกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.153) รองลงมาได้แก่ ด้านสถาบันครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.275) รองลงมา ด้านสถาบันการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.271) ส่วนด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านความเข้าใจทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.089) ตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่มี เพศ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา แตกต่างกัน มีความตื่นตัวทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนนักศึกษาที่มี อายุ ต่างกัน มีความตื่นตัวทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ความตื่นตัวทางการเมือง, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, นักศึกษา

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

Political Awareness of Students of Suan Sunandha Rajabhat University

Sarawut Thepparak

Branch Police Administration, Faculty of humanities and Social, Suan Sunandha Rajabhat University

E-mail: Sarawut.tpr1@gmail.com

Abstract

Subject research Political awareness of students of Suan Sunandha Rajabhat University. The objective is to study the political awareness of Suan Sunandha Rajabhat University students. And to compare the level of political awareness of Suan Sunandha Rajabhat University students Classified by personal factors including gender, age, level, year and faculty studied. The sample group used in this research was 400 students from Suan Sunandha Rajabhat University. The calculation of the sample size used in the research using the formula of Yamane was randomly sampled, regardless of accidental sampling. volume The tool used for this data collection was a questionnaire. It was divided into 2 parts: 1. Question about personal factors of respondents and 2. Questions about political awareness among students of Suan Sunandha Rajabhat University, what views on political awareness. The statistics were used to analyze the data, ie frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test statistics to compare the differences with two variables and statistics (One-way ANOVA) to compare the differences. Between 3 or more groups and to compare The differences are individual pairs. By using Scheffe's post hoc comparison

The research results were found that 1) Level of political awareness In the overall picture of the students of Suan Sunandha Rajabhat University Have moderate political awareness When considering each aspect, it was found that the highest side was the friend group at high level (Mean is 2.61, standard deviation of 0.153), followed by The family institution was at a moderate level. (Mean at 2.38, standard deviation 0.275), followed by educational institutions at medium level. (The mean was 2.10, standard deviation of 0.271), the least part was the political understanding at the medium level. (The mean is 1.99, standard deviation 0.089), respectively. 2) Comparing the level of political awareness among students of Suan Sunandha Rajabhat University, it was found that students with different gender, year level and faculties had no different political awareness. At a statistical significance level of 0.05 which was in accordance with the hypotheses. The students of different ages had no different political awareness. At a statistical significance level of 0.05 which did not comply with the hypothesis set.

Keywords: Political Awakening, Suan Sunandha Rajabhat University, Student

บทนำ

ปัญหาของระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบันมีปัญหาทางการเมืองที่เกี่ยวกับแสดงออกทางความคิดต่อการเมืองของประชาชนในสังคมไทย ซึ่งระบบการเมืองการปกครองของไทยในปัจจุบันยังไม่ได้มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงออกด้านความคิดเห็นโดยตรง เห็นได้ว่าประชาชนไทยให้ความสนใจต่อการเมืองน้อยลง เพราะประชาชนมองการเมืองเป็นเรื่องที่น่าเบื่อจากการบริหารงานของคณะรัฐมนตรีที่ไม่มีประสิทธิภาพ จึงส่งผลให้สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ทั้งในด้านการสนับสนุน การต่อต้าน หรือการเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ดังนั้นระบบประชาธิปไตยจึงควรมีการปลูกฝังให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวและมีบทบาททางการเมืองมากขึ้น ระบอบประชาธิปไตยที่มีคุณภาพนั้นต้องเป็นรูปแบบการปกครองตามอุดมการณ์สากล ที่ผู้นำประเทศได้รับอำนาจ และความชอบธรรมในการบริหารประเทศจากประชาชน ผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยโดยตรงบนพื้นฐานของสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค และการเคารพศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ โดยมีการแบ่งอำนาจในการปกครองประเทศออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ เพื่อถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน เพื่อป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ และไม่ให้อำนาจตกไปเป็นของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยยึดหลักกฎหมาย และหลักการใช้เหตุผล เป็นการปกครองโดยยึดเสียงข้างมาก และเคารพเสียงข้างน้อย การที่ประชาชนเข้าใจ และตระหนักถึงคุณค่าของประชาธิปไตยรวมถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นทั้งเป้าหมาย และกระบวนการทางการเมืองที่เกิดจากการที่ประชาชนมีจิตสำนึก มีความกระตือรือร้นนั้นถือเป็นการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนซึ่งจะช่วยในการพัฒนาทางการเมือง และยังส่งผลให้ระบอบประชาธิปไตยมีคุณภาพอย่างที่เราคาดหวัง ดังนั้นระบบประชาธิปไตยควรมีการปลูกฝังให้ประชาชนเกิดความตื่นตัว และมีบทบาททางการเมืองมากขึ้น (วิสุทธิ์ โพธิ์แท่น, 2524)

การปลูกฝังที่ทำให้ประชาชนให้ตื่นตัวทางการเมือง เป็นเรื่องของปลูกจิตสำนึกให้ผู้คนหันมาสนใจกับปัญหาบ้านเมืองมากยิ่งขึ้นโดยผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อมุ่งเปลี่ยนทัศนคติ และจุดยืนให้รู้จักมองสภาพความเป็นจริงทางสังคมที่เกิดขึ้นรอบตัว หรือเปลี่ยนความเข้าใจตนเองให้กลายเป็นผู้กระทำทางการเมืองที่สามารถเข้าไปร่วมมีบทบาททำให้การเมืองเปลี่ยนแปลงได้ เพื่อสร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนทัศนคติต่าง ๆ ที่จะทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และตื่นตัวทางการเมืองเพิ่มขึ้น ดังนั้น การปลูกฝัง และการตื่นตัวทางการเมืองจะเกิดขึ้นได้ส่วนหนึ่งจึงต้องผ่านช่องทางสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะผู้นำทางการเมืองจำเป็นต้องสร้างเป็นวาระแห่งชาติเพื่อผลักดันให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองมากขึ้น อันจะส่งผลต่อการเกิดวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนที่สร้างความตื่นตัวทางการเมืองให้ประชาชนได้ตระหนักถึงสิทธิของตนเองสามารถใช้ได้ในการปกครองตนเองตามลักษณะของระบอบประชาธิปไตย โดยไม่ยึดติดอยู่กับผู้นำ หรือ บุคคลใดเพื่อติดตามตรวจสอบการทำงานของภาครัฐให้มีความโปร่งใส และเป็นธรรมแก่ประชาชนโดยส่วนรวม อีกทั้งยังเข้าถึงแก่นแท้ของปัญหาในระบอบประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน หรือ ปัญหาการแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ ปัญหาทั้งหมดเหล่านี้จะหมดไปได้หากประชาชนเกิดการตื่นตัว และเฝ้าระวังติดตามตรวจสอบ และถ่วงดุลการทำงานของภาครัฐอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง เนื่องจากความตื่นตัวในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจะทำให้รัฐบาลตระหนักถึงความต้องการของประชาชนไม่จะเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ การตรวจสอบ การถ่วงดุลทางการเมือง ล้วนแต่ช่วยให้ประชาธิปไตยมีความเข้มแข็ง (สมปอง รักษาธรรม , 2552)

ในสังคมไทยนี้นักศึกษาเคยมีบทบาท และเป็นพลังสำคัญทางการเมืองมากกว่าปัจจุบันอย่างเห็นได้ชัด จากการพูดคุยเนื้อหาสาระทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องในการสนทนา วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล นักการเมือง ในการร่วมกันต่อสู้เรียกร้อง เมื่อเกิดความไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นนักศึกษาผู้เป็นปัญญาชนจึงเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงในทางการเมือง เนื่องจากมีความรู้ ความเข้าใจ และอุดมการณ์ที่แน่วแน่ และทันสมัย สามารถเรียกร้องความเป็นธรรมได้ เนื่องจากนักศึกษาเป็นกลุ่มชนที่

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

จะขับเคลื่อนประเทศให้พัฒนาต่อไปได้จากความรู้ และความสามารถที่พวกเขามีที่ได้รับจากประสบการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามวิถีประชาธิปไตยที่ได้รับการปลูกฝังไปใช้ในชีวิตประจำวันจากสังคม ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในประเด็น ด้านสถาบันครอบครัว กลุ่มเพื่อน สถาบันการศึกษา และความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ว่ามีระดับความตื่นตัวทางการเมืองอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด และผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลสารสนเทศในการศึกษาวิจัยทางการเมืองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 24184 คน (ข้อมูลจากสำนักวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยการสุ่มคณะที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามา จำนวน 5 คณะ โดยกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจะแบ่งออกเป็นคณะละ 80 คน จึงได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 400 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยการใช้สูตรของยามานะ (Yamane) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 0.05 และได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบ ให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา เป็นต้น ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาว่ามีความคิดเห็นต่อความตื่นตัวทางการเมืองอยู่ในระดับใด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย หรือไม่เห็นด้วย โดยมีคำถามแต่ละด้าน ได้แก่ 1.ด้านสถาบันครอบครัว 2.ด้านกลุ่มเพื่อน 3.ด้านสถาบันการศึกษา 4.ด้านความเข้าใจทางการเมือง

3. วิธีการในการจัดเก็บข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามโดยตรงถึงประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 400 คน โดยก่อนที่จะมีการกรอกแบบฟอร์มแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้มีการอธิบายรายละเอียดต่าง ๆ ในแบบฟอร์มให้ทราบ และให้เวลาในการกรอกแบบสอบถามแล้วทำการเก็บรวบรวมหลังจากเสร็จสิ้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล สามารถจำแนก ได้ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการบรรยายข้อมูล และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และแปลความหมายค่าเฉลี่ย

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

3. การเปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติ t-test กรณีปัจจัยส่วนบุคคลมี 2 กลุ่ม และทำการทดสอบด้วยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยเป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษาความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ผลการวิจัยประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และเพื่อเปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา

1. การศึกษาความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1.ชาย	204	51.0
2.หญิง	196	49.0
รวม	400	100.0
อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1.18 ปี	4	1.0
2.19 ปี	72	18.0
3.20 ปี	156	39.0
4.21 ปี	87	21.8
5.22 ปี	81	20.3
รวม	400	100.0
ระดับชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
1.ปี 1	77	19.3
2.ปี 2	147	36.8
3.ปี 3	87	21.8
4.ปี 4	89	22.3
รวม	400	100.0
คณะที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1.ครุศาสตร์	80	20.0
2.เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	80	20.0
3.มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	80	20.0
4.วิทยาการจัดการ	80	20.0
5.วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	80	20.0

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

รวม	400	100.0
-----	-----	-------

จากตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เป็นนักศึกษาเพศชาย จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ (51.0) เป็นนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ (49.0)

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ (39.0) รองลงมาอายุ 21 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ (21.8) อายุ 22 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ (20.3) อายุ 19 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ (18.0) อายุ 18 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ (1.0)

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามระดับการศึกษาที่เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ศึกษาอยู่ระดับชั้นปี 2 จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ (36.8) รองลงมาศึกษาอยู่ระดับชั้นปี 4 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ (22.3) ตามมาด้วยศึกษาอยู่ระดับชั้นปี 3 จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ (21.8) และสุดท้ายศึกษาอยู่ระดับชั้นปี 1 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ (19.3)

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแบ่งออกเป็น 5 คณะ แต่ละคณะมีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ (20.0)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประเด็นในการพิจารณา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
1.ด้านสถาบันครอบครัว	2.38	0.275	ปานกลาง
2.ด้านกลุ่มเพื่อน	2.61	0.153	มาก
3.ด้านสถาบันการศึกษา	2.10	0.271	ปานกลาง
4.ด้านความเข้าใจทางการเมือง	1.99	0.089	ปานกลาง
รวม	2.27	0.156	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างตามสถาบันต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.156) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างด้านกลุ่มเพื่อน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.153) รองลงมาเป็นด้านสถาบันครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.275) ด้านสถาบันการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.271) และด้านความเข้าใจทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.089) ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบระดับ ความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t/F	Sig.	ค่าที่แตกต่าง
1. ชาย	2.29	0.178	3.335	0.000	(1) < (2)
2. หญิง	2.24	0.124			
อายุ					
1. 18 ปี	2.20				
2. 19 ปี	2.26				
3. 20 ปี	2.26		0.958	0.431	-
4. 21 ปี	2.30				
5. 22 ปี	2.27				
ระดับชั้นปี					
1. ปี 1	2.27				(1) < (3)
2. ปี 2	2.24		6.575	0.000	(2) < (3)
3. ปี 3	2.33				(3) < (4)
4. ปี 4	2.26				
คณะที่ศึกษา					
1. ครุศาสตร์	2.26				(1) < (2)
2. เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.39				(2) < (3)
3. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.25		18.497	0.000	(2) < (4)
4. วิทยาการจัดการ	2.20				(4) < (1)
5. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.25				(4) < (3)
					(5) < (2)

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการเปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเพศชายและเพศหญิงมีระดับความตื่นตัวทางการเมืองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามอายุ พบว่า โดยภาพรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.431 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีระดับความตื่นตัวทางการเมืองในช่วงอายุไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา พบว่า โดยภาพรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีระดับความตื่นตัวทางการเมืองในช่วงชั้นปีที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจำแนกตาม คณะที่ ศึกษา พบว่า โดยภาพรวม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามี ระดับความตื่นตัวทางการเมืองในช่วงชั้นปีที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อทดสอบว่ารายคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า

ในกลุ่มที่ 1 ช่วงชั้นปีที่ 1 กับปีที่ 3 มีค่า sig. เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าในช่วงชั้นปีที่ 1 มีระดับ ความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกับช่วงชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในกลุ่มที่ 2 ช่วงชั้นปีที่ 2 กับปีที่ 3 มีค่า sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าในช่วงชั้นปีที่ 2 มีระดับ ความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกับช่วงชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในกลุ่มที่ 3 ช่วงชั้นปีที่ 3 กับปีที่ 4 มีค่า sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าในช่วงชั้นปีที่ 3 มีระดับ ความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกับช่วงชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อทดสอบว่ารายคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า

ในกลุ่มที่ 1 คณะครุศาสตร์ กับ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีค่า sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ในคณะครุศาสตร์มีระดับความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกับคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

คณะครุศาสตร์กับคณะวิทยาการจัดการ มีค่า sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าในคณะครุศาสตร์ มีระดับความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกับคณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในกลุ่มที่ 2 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่า sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีระดับความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกับคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมกับคณะวิทยาการจัดการ มีค่า sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าในคณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีระดับความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกับคณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมกับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่า sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีระดับความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในกลุ่มที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาการจัดการ มีค่า sig. เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีระดับความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกับคณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในกลุ่มที่ 4 คณะวิทยาการจัดการกับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่า sig. เท่ากับ 0.048 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่าในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีระดับความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกับคณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการศึกษาเรื่อง ความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1. การวิเคราะห์ระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับความตื่นตัวทาง การเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีภาพรวมความตื่นตัวทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านที่สูงที่สุดคือ ด้านกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ด้านสถาบันครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และด้านสถาบันการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และด้านความเข้าใจทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษานักศึกษาที่มี เพศ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา แตกต่างกัน มีความตื่นตัวทางการเมืองแตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มี อายุ ต่างกัน มีความตื่นตัวทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

เมื่อพิจารณาจากภาพรวมของการศึกษาเรื่อง ความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมความตื่นตัวทางการเมือง อยู่ในระดับมาก โดยสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับความตื่นตัวทางการเมืองของ ลิซิด อีริเวิน (2529) ที่ได้กล่าวว่า ต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญ คือ ความตื่นตัวทางการเมืองต้องขึ้นกับตัวแปรที่สำคัญ คือ 1.ภาวะทางการเมืองของผู้สมัครและผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ข่าวสารข้อมูล ความรู้ และจิตสำนึกแบบประชาธิปไตย 2.วัฒนธรรมทางการเมืองที่เน้นสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม 3.การจัดหลักสูตรวิชาเกี่ยวกับระบอบปกครองแบบประชาธิปไตยที่มุ่งเน้น ในการบ่มเพาะจิตสำนึกเรื่องอุดมการณ์ จริยธรรมทางการเมือง กระบวนการทางการเมืองมีจุดประสงค์ เพื่อเป็นหลักสูตรในการสอน ตั้งแต่ชั้นประถม มัธยม จนถึงชั้นมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะเรื่องการอบรมเรื่องความรู้ ค่านิยม และวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

เปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตามปัจจัยต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ อายุ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา แตกต่างกัน จะมีระดับความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยกฤต รัตนกร (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง และโรงเรียนชลกันยานุกูล ในการเมืองแบบประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง และโรงเรียนชลกันยานุกูลมีความสนใจในการตื่นตัวทางการเมือง ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ให้นักเรียนนั้นให้ความสนใจและให้ความตื่นตัวนั้นเป็นเพราะในบางวิชามีการเรียนการสอนที่สอดแทรกประชาธิปไตย และยังมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ อินเทอร์เน็ต ทำให้นักเรียนมีการตื่นตัวทางการเมืองอยู่เสมออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบระดับความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานข้อมูลส่วนบุคคล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เพศ พบว่า นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีความตื่นตัวทางการเมืองแตกต่างกัน เพราะ นักศึกษาเพศชายมีความสนใจทางด้านการเมืองในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง จากการรับฟังข่าวสารหรือสื่อออนไลน์ นอกจากนั้นยังมีการพูดคุยหรือสนทนาปัญหาทางการเมืองมากกว่าเพศหญิง โดยสถาบันพระปกเกล้า (2551) ได้อธิบายว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเพศหญิงที่แบ่งออกเป็น 2 ทาง ได้แก่ ทางที่หนึ่งเป็นการมีส่วนร่วมแบบเป็นทางการ และทางที่สองเป็นการมีส่วนร่วมแบบไม่เป็นทางการ โดยในส่วนของการมีส่วนร่วมแบบเป็นทางการ สามารถแบ่งการมีส่วนร่วมของผู้หญิงได้ออกเป็นอีก 3 กลุ่มย่อย ได้แก่ 1.กลุ่มอิสระ เป็นกลุ่มที่มีความสนใจทางการเมือง และประสงค์ที่จะทำงานการเมืองด้วยความจริงจัง มุ่งผลประโยชน์ของส่วนรวม 2.กลุ่มที่มีสายสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อนักการเมือง หรือ ฐานคะแนน และการได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มคนเหล่านั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถเปิดพื้นที่ทางการเมืองของผู้หญิงได้ 3.กลุ่มที่ทำหน้าที่เป็นเพียงตัวแทนในทางการเมือง พบว่า มีกลุ่มผู้หญิงที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทน ๆ บุคคลอื่นในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่ง

อาจจะเป็นสามี พ่อ พี่ น้องเนื่องจากบุคคลเหล่านี้ไม่สามารถทำหน้าที่ในทางการเมือง ในขณะที่แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มเกลตาทางการเมืองของ สิทธิพันธ์ พุทธน (2544) กล่าวว่า วัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลแต่ละคนในสังคมจะได้มาถ่ายทอดไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้โดยผ่านกระบวนการที่เรียกว่า การกลุ่มเกลตาทางการเมืองเป็นตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมมนุษย์ คือ เป็นตัวที่ดึงเอาวัฒนธรรมเข้าไปมีส่วนร่วม หรืออิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น สถาบันครอบครัวจะเริ่มเรียนรู้ความถูกต้องของวัฒนธรรมในการแสดงบทบาททางการเมืองที่เหมาะสม กลุ่มเพื่อนจะเป็นตัวแทนในการกลุ่มเกลตาให้บทบาททางการเมือง และหล่อหลอมให้เขามีความรู้สึกว่าเป็นคนจำพวกใด และสถาบันการศึกษาเป็นตัวแทนในด้านการมีบทบาทในการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องทางการเมืองที่ส่งผลให้เกิดเป็นการกลุ่มเกลตาทางการเมือง

อายุ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีอายุที่ต่างกัน มีระดับความตื่นตัวทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเรื่องทางการเมืองผ่านทางการถ่ายทอดผ่านสถาบันครอบครัวในเรื่องการสนทนากันระหว่างกันในรอบครัว และกลุ่มเพื่อนในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านสถาบันการศึกษาในเรื่องการเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นทางด้านซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดชีวิต ในแต่ละสถาบันที่กล่าวมามีความคิดเห็นที่แสดงให้เห็นถึงความตื่นตัวทางการเมืองในทิศทางเดียวกันอย่างเห็นได้ชัดของในแต่ละช่วงอายุ โดยผลการศึกษามีความสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มเกลตาทางการเมืองของ Almond and Verba (1980) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการกลุ่มเกลตาทางการเมือง คือ 1.การกลุ่มเกลตาทางการเมืองเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล หมายถึง เมื่อบุคคลเติบโตขึ้นมีประสบการณ์ชีวิตที่หลากหลายยิ่งขึ้นก็ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติดั้งเดิมให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชีวิตที่เปลี่ยนไป 2.การกลุ่มเกลตา และการเรียนรู้ทางการเมืองอาจเกิดขึ้นได้ทั้งทางตรง และทางอ้อมเมื่อบุคคลได้มีการรับรู้ผ่านทางข่าวสาร ค่านิยม และความเชื่อ เกี่ยวกับทางการเมืองโดยตรง หรือโดยอ้อมผ่านสถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษา

ระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีระดับชั้นปีที่ต่างกัน มีระดับความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาแต่ละคนมีมุมมองทางการเมืองที่แตกต่างกัน เพราะ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ส่งผลต่อความคิด และทัศนคติของนักศึกษาไม่ว่าจะเป็นด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสถาบันการศึกษา และด้านความเข้าใจทางการเมือง ดังนั้นความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษาแต่ละชั้นปีจึงมีความแตกต่างกัน โดยผลการศึกษา มีความสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการทางการเมืองของ ลิขิต ธีรเวคิน (2529) กล่าวถึง วัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนต้องเป็นวัฒนธรรมที่มีความตื่นตัวทางการเมือง คือ จิตวิญญาณของความเป็นประชาธิปไตย เชื่อในความเสมอภาค และเคารพสิทธิของผู้อื่น พร้อมทั้งจะสู้เพื่อสิทธิของตนเอง มีความยุติธรรม ไม่ขายสิทธิขายเสียง มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว นอกจากนี้ยังอธิบายเพิ่มเติมว่า การศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของไทย หรือการมีจิตใจแบบประชาธิปไตยนั้นเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อความสำเร็จของการปกครองระบอบประชาธิปไตยเพราะหากคนในสังคมไทยไม่มีจิตใจแบบประชาธิปไตยหรือไม่มีความรู้วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแล้วก็จะยากที่จะปฏิรูปการเมืองให้มีความเป็นประชาธิปไตยได้ลักษณะจิตใจที่เป็นประชาธิปไตย หรือการมีวัฒนธรรมประชาธิปไตย

คณะที่ศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่เรียนคณะต่างกัน มีระดับความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกัน เนื่องจากความสนใจ และมุมมองทางด้านการเมืองของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน เนื้อหาทางด้านการศึกษามีผลต่อมุมมองความคิดของนักศึกษาในแต่ละคณะจึงมีความตื่นตัวทางการเมืองที่แตกต่างกัน โดยผลการศึกษาต่างไปจากของ วัฒนา ช่างไพเราะ (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความตื่นตัวทางการเมืองของเยาวชนในสถาบันการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ช่วงปี พ.ศ. 2549-2554 พบว่า ความตื่นตัวทางการเมืองของเยาวชน นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวม แตกต่างจาก

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

นักศึกษาในสาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ และการจัดการ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสาขาวิชา เทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้

จากผลการวิเคราะห์ความตื่นตัวทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทานั้น มีการอบรมกลุ่มกล่อมเกลาก่อนการเลือกตั้งทำให้เกิดการตื่นตัวทางการเมือง จึงควรทำการส่งเสริม หรือกระตุ้นไม่ว่าจะเป็นในด้านสถาบันการศึกษา สถาบันครอบครัว และกลุ่มเพื่อน การให้ความสำคัญในระบอบประชาธิปไตยนั้น ควรเริ่มต้นจากครอบครัวที่ต้องให้ความสำคัญกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยโดยไม่ปิดกั้น หรือบังคับ เปิดโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รองลงมาเป็นสถาบันการศึกษาที่ควรเป็นตัวขับเคลื่อนในการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองเมืองที่ดี สิทธิหน้าที่ และประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมที่เป็นความตื่นตัวทางการเมืองที่จะนำไปสู่วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยให้เกิดการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง ค่านิยม ทศนคติ ในทางการเมืองที่เป็นประชาธิปไตย และสุดท้ายเป็นกลุ่มเพื่อนที่จะต้องเปิดโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องทางการเมืองได้อย่างเสรี รวมถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ในการแสดงออกได้อย่างอิสระในเชิงสร้างสรรค์ และยังสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารบ้านเมืองที่จะส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวัน

เอกสารอ้างอิง

- ชัยกฤต รัตนกร. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตื่นตัวทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง และโรงเรียนชลกันยานุกูล ในการเมืองแบบประชาธิปไตย*. รายงานการวิจัยคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลิขิต อีร์เวคิน. (2529). *ขอบข่ายและวิธีการศึกษารัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สามศาสตร์.
- ลิขิต อีร์เวคิน. (2529). *วัฒนธรรมทางการเมืองและการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมือง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัฒนา แข่งไฟเราะ. (2555). *ความตื่นตัวทางการเมืองของเยาวชนในสถาบันการศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครกับการพัฒนา วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยช่วงปี พ.ศ. 2549-2554*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา สื่อสารการเมือง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก.
- วิสุทธิ โพธิ์แท่น. (2524). *ประชาธิปไตย: แนวความคิดและตัวแบบประเทศประชาธิปไตย ในอุดมคติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2551). *สตรีกับการเมือง ความเป็นจริง พื้นที่ทางการเมืองและการขับเคลื่อน*. หน้า 27. วิทยาลัย พัฒนาการปกครองท้องถิ่น: สถาบันพระปกเกล้า.
- สมปอง รักษาธรรม. (2552). *ความตื่นตัวทางการเมืองของเยาวชนในพื้นที่ภาคใต้กับการพัฒนา วัฒนธรรมทางการเมืองแบบ ประชาธิปไตยในประเทศไทย ช่วงปีพ.ศ. 2549-2552 : ศึกษากรณีเปรียบเทียบนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา 5 จังหวัดภาคใต้*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการเมือง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก.
- สิทธิพันธ์ พุทธหนุน. (2544). *ทฤษฎีพัฒนาการเมือง (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Almond, G. A. (1956). *Comparative political systems*. The Journal of Politics, 18(3), 391-409.

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม
ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2563

Almond, G. A., & Powell, G. B. (1966). *Comparative politics: A developmental approach*. Boston: Little, Brown and Company.

Almond, G. A., & Verba, S. (1980). *Comparative politics today: A world view*. Boston: Little, Brown and Company.